

قل لرنشی فیضیه قل سے استفات حکم انتہا
 احمد خواریکہ وابطیلہ و مایکن مہارج جو پیش
 او و سوت نیلان **۳** اسل اوضاع مانع من علیہ
 ابتد و خیم خواحد استفت کی تبیثت دلک
 والامت اذ بخوبی من ای استفات من حکم و اعلیٰ
 استفات احتمال **۴** اور واعتنی اوضاع من احتمال
 رسم حکم و احتمال نکرہ و لحظہ و لفظہ
 من روایتی کیست فتنہ کی اسناد و مومن من سکھ
 الشرکتیہ لی ترویتی فی قصر برادر و ایڈن لشیہ
 عن بود کامد خواریکہ لیم بر معنی بیان
 البیان و ذکر بوجہیں **۵** اقویں ان بریکھ
 اوضاع اخلاقیات و پیشیہ تجارتیہ و ایک
 مختلف سوا کامات احتمال ام پڑھ فران فی الحجج
 و ایسے حفظ لکھت خاطر و پیشہ دلکل **۶** لیم
 فی پیش تعلیم فیون ای طبل مدرس من بیان کیت
 علی الراذین ولوان بخ خنسیں بیس ای طبل تعلیم
 السند العادین و مکن پیشہ من بیان ضعف و من بذا

منزف

سفت فیروزان و فن کیستیں شیخیں عادیہ و پیر
 الیزی بخت ایم من بکسی کیم کیم بیم بایوسن کیا
 ایم بیل من بیٹھ طریق ایستاد فی امداد طابت دلکل
 المحتفات و ادھام و رفیع الکت علیک عینی ایمیز
 ذکر کیا ایستخانہ کا اذ افت دلیت دلکل کیش نو
 فربت ایکنی خود کا بیلہ ایکنی بیدالیخیں خولہ
 استیخت دلک شرطی ای احباب و بیان ای غیر
 ایشیان ای ایستخانہ استیخت لیتیں ای ای ای ای
 الحادیہ فی ایکنی ای عینی ای ایستخانہ من بیلہ
 و ایستخانہ ایکنی کا اذ استیخت لیتیں ای ای
 رایت و دلکش دلکش دلکش دلکش دلکش دلکش
 قل فی المعاذیہ ایستخانہ ای ای ای ای ای ای
 کیا بیلہ و بیلہ و بیلہ و بیلہ و بیلہ و بیلہ
 ایشی ای
 بیسون الی اصواب شہزادیں ای ای ای ای
 المعنی خواریکہ و من بیل کیم و بیان ضعف و
 خود فی ای
 مایکن میہا و میہن ایکیت خاطر ایشی ای ای
 سنت ای ای

لی میہا میہا میہا

پا زندگی دلکشی دلکشی دلکشی دلکشی دلکشی

وَهُدَى إِنَّ أَكْسَمَ مَا كَانَ حَصْنَتْ بِالْجَلْدِ فَالْمَلْزَمُ بِهَا سَبَقَ
إِنَّا نَاتَ وَاسْتَرَادَ إِنَّ حَدَمْ بِالْجَلْدِ وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَر
بِهَا الظَّهْرَ وَبِهَا حَدَمْ فِيهَا قَالَ الْأَطْبَابُ فَأَنْتَ شَرِطٌ
إِنَّسَغَارَهُ إِنَّا بِكَوْدَرِ الشَّبَدِ مَذَكُورَهُ وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ
كَادَرَهُ إِنَّ أَصْنَاثَ إِنَّهُمْ خَوْلِيَّونَ إِنَّسَغَارَهُ قَدَّهُ
إِنَّسَغَارَهُ بِلَسْتَ إِنَّسَغَارَهُ إِنَّسَغَارَهُ كَانَ إِنَّهُ
بِلَسْتَ إِنَّسَغَارَهُ إِنَّسَغَارَهُ كَانَ إِنَّهُ مَذَكُورَهُ
وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ مَذَكُورَهُ وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً
وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً فِي إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ
إِنَّهُمْ فِي إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ
أَذَلَّ أَصْنَاثَهُ إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ
وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً
وَنَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً
صَحَّهُ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ فَرَبِّيَ حَصْنَتْ نَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً
عَلَيَّهِ اتَّهَى إِنَّهُمْ إِنَّهُمْ لَا يَخْوِيَ حَصْنَتْ لِهِمْ وَ
حَسْبَهُ بِهِ تَحْمِيَةً لَا يَعْرِفُ وَلَا يَخْصُصُ بِالْعَدَمِ لِأَوْلَاتِ
إِنَّهُمْ بِهِ تَحْمِيَةً فَرِيَانَهُ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ
لَرَجَعَ إِلَيْهِمْ فِيهِ بِهِ تَحْمِيَةً كَوْدَرِ الشَّبَدِ وَلَا يَعْرِفُ
لَا يَعْرِفُ شَدَّهُ بِجَثَّتِهِ صَاحِبِهِ حَصْنَتْ بِهِ تَحْمِيَةً لِكَوْدَرِ الشَّبَدِ

بِهِ

نَفَعَ بِهِ تَحْمِيَةً ذِكْرَ الظَّفَرِ فِيهِ حَصْنَتْ بِهِ تَحْمِيَةً
بِلَسْتَ إِنَّا لَعَلَى وَجْهِيَ عَلَى تَشْبِيهِ سَوَادِ كَانَ مَيْ جَهَةً
أَكْلَنَتْ كَوْزَيْدَهُ إِسَادَهُ كَوْلِيَّونَ إِنَّهُمْ إِنَّهُمْ
وَشَخْصَ بِهِمْ هَمَتْ وَالْمُضَيْرَهُونَ مِنْ خَلَاعِتْ كَوْدَرِهِمْ
لَعَنْ بَعْدِ تَغَيِّرِهِمْ هَمَتْ دُوكَلَنْ زَرَدَهُمْ لَعَنْهُمْ
فِي قَضَيَهُ وَقَدْ لَعَنْهُمْ مَعَا إِيَّاهُمْ فِي سَوَادِ الْمَحَاجَنِ بِلَسْتَ
مَسَتْ إِنَّهُمْ لَعَنْهُمْ لَعَنْهُمْ إِنَّسَغَارَهُ حَصْنَتْ كَانَ إِيَّاهُمْ
مَنْ قَوْكَمْ مِنْ إِنَّسَغَارَهُ مَسَتْ خَوْلِيَّونَ وَبِهِمْ كَانَ
فَوْضَفَ بِهِمَّانَ إِنَّسَغَارَهُ لَانَ الْمَحَاجَنِ الْمَجَفَّهُ كَيْلَانَ
صَاجِدَ بِهِمَّيْقَنِ فَيَسِّرْهُمْ الْمَحَاجَنِ وَتَشْبِيهِ السَّعَدِ بِلَسْتَهُ
بِلَسْتَهُ قَانَ خَاتِمَ الْمَغَسِّرِ إِنَّسَغَارَهُ اتَّعِدَتْ لَعَمَدِيَ كَيْلَهُ
جَعَجَعَ حَصْنَتْ وَبِهِمْ كَانَ مَحَاجِعَهُ مِنْ خَلَاعِهِمْ
وَدَرَمَ لَهُمْ سَفَرَهُ لَعَنَّهُمْ الْمَجَفَّهُ مِنْ حَادِثَهُمْ
وَدَسَسَ إِنَّسَغَارَهُ وَتَرَبَّيَ إِنَّسَغَارَهُ وَالْمَحَاجَنِ حَصْنَتْ
وَهِيَ إِلَيْهِ الْمَازِدَهُ الْمَقِيْمَ لِهِ حَصْنَتْهُ اتَّقَنَ وَبِرَدَهُ
مَاءِرَهُ كَيْلَهُ عَنْهُ الْمَكَلَهُ كَلَّا وَقَانَ الْمَهَيَّهُ كَيْلَهُ
لَرَفَوَ الْمَكَوَّهُهُ قَرَرَهُ مَلِيَّهُ طَارَهُ مِنْ لَعَنْهُمْ
إِنَّ شَرِطَهُنَّ بِلَكَوْنَ الْشَّبَدِ مَذَكُورَهُ وَلِهِ كَلَّا كَوْدَرِهِ وَلِهِ

بِهِ

الخطاب الامامي

وَإِذْ عَصَبَ مَا يَعْرِفُ صَنْدَقَهُ وَحْشَ عَيْدَهُ كَبِيسَ بَلَادَهُ
أَطْعَقَ لَهُ عَلِيًّا عَلِيًّا وَأَمَدَهُ أَمَدًا وَجَدَهُ كَفَ في بَلَادِهِ كَفَهُ
وَأَدْبَعَ كَبِيسَ فِي بَلَادِهِ تَزْيِيدًا فِي الْوَحْشِ كَلَافِرِهِ الْكَفِيفِ
فِي سَوْدَاتِهِ عَلَىٰ قَوْمَهُ كَلَافِهِ مَنْ وَقَالَ لَهُ عَلِيًّا فِي تَرْجِعِهِ
أَسْلَمَهُ حِجَاجُهُ مَذْدُورِهِ مَنْ فَرَّاهُ لَهُ زَرْدَهُ كَوَافِرَهُ
بَرَادِهِ مَنْ أَطْعَنَهُ وَلَهُ سُخُونٌ فِي الْجَمِيعِ كَوَافِرِهِ كَافِيرِهِ
حِجَاجُهُ كَافِيرِهِ بَلَادِهِ حَسَنَهُ كَبِيبِهِ فِي حِجَاجِهِ حِجَاجُهُ
وَلَهُ سُخُونٌ فِي خَوَابِهِ وَكَمْ كَنْدَكَهُ مَنْ أَنْتَهُ وَمِنْ أَنْتَهُ
وَلَهُ سُخُونٌ فِي خَوَابِهِ وَكَمْ كَنْدَكَهُ مَنْ أَنْتَهُ وَمِنْ أَنْتَهُ
أَرْشَنْتَهُ حِجَاجُهُ بَلَادِهِ زَرْدَهُ مَنْ ذَكَرَهُ مَنْ أَعْنَاهُ وَرَدَهُ
خَلَوَفُهُ وَأَسْلَمَهُ **الْخَرْبَدُ**
فِي الْكَشْفِ تَوْجِهُ بِالْمَسْكِنِ لِلْأَرْدَعَنِ قَمَهُ بِتَصْوِيرِهِ
بِصُورَةِ الْمُتَقْلِبِ مَنْ أَبْشَتْهُ مَنْهُ وَبِهِنْهُ
إِذَا دَوَاهُ أَسْبَاقَهُ فَأَذْوَاهُ الْأَمْمَنِ كَافِي رَادَتْهُ حَلَكَهُ
أَوْ عَالَمَهُ وَأَرْشَنْتَهُ حَسَدَهُ بِإِبْشَتْهُ مَنْهُ فِي غَسِيرِ
غَولِهِ كَلَّهُ رَقْوا مَنْهَا مَنْ شَرَبَ رَقْعَهُ كَبِيَّهُ
أَغْمَغَ مَنْهَا مَسَدَهُ وَلَأَجْمَعَهُ لَمَدْخُولَهُ فِي الْأَنْتَهَى
فِي الْمُشْتَيَّهُ اَوْلَهُ مَحْسُونَهُ الْبَيْنَ لِلْأَكْمَنِ الْمُتَقْبَقِ
فِي بَلَادِهِ كَبِيسَهُ كَلَافِهِ مَنْ جَلَدَهُ كَلَافِهِ كَلَافِهِ

وَنَمَرَدَهُ كَلَافِهِ مَنْهَا الْمَاءَتِ الْمَاءَتِ مَنْ بَلَادَهُ مَادَدَهُ
أَوْ كَافِرَهُ كَلَافِهِ مَنَهُ مَهْفَعَهُ كَلَافِهِ وَلَهُنَّ الْمُشْهُدُونَ الْمُهَاجِرُونَ
بِالْحَادِبِ قَلْمَانَهُ كَلَافِهِ وَلَهُنَّ الْمُكْرَمُونَ الْمُهَاجِرُونَ
لِلْجَهَابِ الْمُسْعَادُونَ تَحْرِي كَلَافِهِ الْمُهَاجِرُونَ عَنْهَا
الْمُشْهُورُ بِالْمُهَاجِرَةِ مَنْ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ كَلَافِهِ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ
أَنْهَاكُهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ فِي الْمُهَاجِرَةِ وَلَهُنَّ
خَصَّهُ كَلَافِهِ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ قَالَ لَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ كَلَافِهِ مَهْفَعَهُ مَنْ
أَنْهَاكُهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ فِي الْمُهَاجِرَةِ وَلَهُنَّ
وَلَهُنَّ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ فِي بَلَادِهِ
وَلَهُنَّ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ فِي بَلَادِهِ
عَلَيْهِنَّ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ فِي بَلَادِهِ
نَاهِيَّهُنَّ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ الْمُهَاجِرُونَ فِي بَلَادِهِ
كَلَافِهِ خَلَوَفَهُ كَلَافِهِ بَلَادَهُ مَهْفَعَهُ بَلَادَهُ وَلَهُنَّ
أَلْأَفْرَسُ وَالْأَحْدَادُ وَالْأَلْأَعْلَى مَهْفَعَهُ تَزْيِيدًا فِي الْوَحْشِ
خَلَوَفَهُ تَزْيِيدًا وَلَفِي حَصَفَهُ كَلَافِهِ بِالْمُهَاجِرَةِ فِي الْمُهَاجِرَةِ
أَسْلَمَهُ كَلَافِهِ فِي الْمُهَاجِرَةِ كَلَافِهِ مَهْفَعَهُ مَهْفَعَهُ
مَسْتَحِرَهُ مَلَادَهُ كَلَافِهِ كَلَافِهِ بِالْمُهَاجِرَةِ وَلَهُنَّ
خَخْنَهُ كَلَافِهِ وَلَهُنَّهُ مَهْفَعَهُ مَهْفَعَهُ وَلَهُنَّ
كَلَافِهِ مَهْفَعَهُ مَهْفَعَهُ فِي الْمُهَاجِرَةِ مَهْفَعَهُ مَهْفَعَهُ
الْمُصْنَعِ الْمُهَاجِرُونَ وَلَهُنَّهُ مَهْفَعَهُ مَهْفَعَهُ

کاظمی بیت سده کاخ تصور استاد و مصطفی رحیم
بل اتفاقات بینماهیان فی حسنه ساده مناسخی از
وایکیک از شعر خوشی را به الشیوه ملک و پیغمبر
عدیلیں اقطع خدوف تار و جدی بالغه این شاعر
بیکون لایل نایبیه امدادی ایشان که درست ای صدر
وکړی بناهه نه علیک ایکان دایل ایکی ایزان حیا نا
خال علی از نی خیب کا حقن و زندگی علی المغاربه ائمی
وی بشی خیبر ده از یادنیه کا صراغ علی حسره زیر کل
لکه زایت سلک عالی دا وکی، عدم جو ده لکه زیر خود
شاف لکم اعمق و لکه خی بجور سیب تعبید و کل و
تسبیح ز دا بصل ایم این دا بیت ایشانه ده
ایست او فی منه جالی ایسا پنده ده کیا داشت کل شکله
جمع مواد دا و پذیر خواه ماضی علیه ایمه الاعظم
و ایمانیں دا داشت هیا هیا هیا هیا هیا هیا هیا هیا
و حمل ایسی و کچو هست عاریست کیلکه افوم راه است
همکین فی الحقيقة کیفریه من ایکی ایکی مصیب یکی
و دم بین ایستخاره لان دن با علی داده ایکلکه و کی
الخیرو علی دخوی ایشان فرمیه کارنیم خیلی
بعض افسوسه، ولذا ای ای عورتی فی غصه و لوله کامن

سرچ ایاقن افگانیانه من شیخ و مکوپ ان من
ایسا بسته تخلی علی اخون ایسین رکونه ای او و هنوز هم
الذی وقوع پیش بیان و نیا لامکس و علی ایسین
بیسین یه ویسیع مندا هولو غم ای عرف فکان ایلی مراد
من شیخیه ایلیغ و لوکوس ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
اسد ایلیت نیز ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
بل هولو غم ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
و خلاصیه ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
من ایلی
نیز ایلی
پیش ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی

ابن الخطيب في حقه قال قلت إنما من ثواب ما يكتب
بأيدينا نسبته فللت قوله من المفروض ومن باب الاستعارة
كما كان يوكله رايت أسد العجاف زاده ثوابه من ثواب حجج
تشبيهها ^أ واردو عليه بعض أهل العصر بعض العبر عن
فضل زكارة العجربي على المدارس من بينه ابن الخطيب ^ب لكنه
لا يذكر سنتين في طرقه ونحوه وبوسخه في الجوزة
وبيس ^ج كذا نسبه وآبيه زكارة العجربي يكون بيان المقصدة
إي بيبيش تشبيه الخطيب الرايس على عجمة قرطبة وحجج
الى تفسيره وارتكابه حذف لائحة والى إزالة دليله
شيء واحد في إن التشبيه دقيق وبذا عذر عن كونه ^د
بيان غير صريح على سبيل التبرير كما مر ^ه في المقدمة
إذ كان بيغير معنى التشبيه ولم يقصد بالغرض أن
لن يكون استعارة ^و ولا أصله متى في المقدمة في غير ذلك
تشرى له ^ي كذا: برفع من مواليه في المقدمة هو الذي
هو سبب المقدمة المقدمة وهي معرفة بيان وفي من حيث ^ز
تشبيه الرايس بالرجل لا حرج ان ميت يحيى في قبر التشبيه
مقامه مختار استعارة كحقيقة مصدره والقرية الصادقة
عن إرادتها الحقيقة ابداً ان انodzi وان البروج وقبيله
اما من يخرج الاستعارة إلى التشبيه كافي قوله كما حكي بين

ابن الخطيب في حقه ^أ أسلفه ^ب وبيس ^ج الغوثيين
المشيد الذي شهد بأبيظين وليس حقن الماء من شيئاً
بالرغم حتى يكون بما يقال له نسأله عالم يعني ان ذلك وكل
وخطابه ارجيتر لربيع الكواكب به لورثة كل قل الروحون
امريحة اي حرثاً ندوه مما استعاره ^د جبل ^ه والآن ^ب استعاره ^ج العون
المراد من العون اي حرثاً ندوه زرل علها بستانه ^ب ثم ^ج
يجهز اياها لاردن الامر عالم ذو طلاق على فرسن افراده
كان يكذا ^ج انيق ^د والى مدارس رفي اكتسف بقوله
ليس ^ب زمان ^ج زمانه ووزان من ^ج الرايس ^ب في ^ج لاجن ^ب ان
البيان ^ج مطلبنا ^ب ايا في الاستعارة كذا ^ج توهم عبارة
الطلول ^ج ضقوه ^ب وآما ^ج خول ^ب لدرز عوق في شرح المفسح
ابن الخطيب ^ج واحد انيق ^ب استغل ^ج خواصه لاستعارة ^ب يحيى
تشبيهها ^ب امنه ^ج وابن الخطيب ^ب ذاك قوله كما يحيى ^ج ابا
انتفع ^ج خواصه في مدارس اهل العفة ^ب يحيى ^ج يحيى على
التشبيه ^ج في بيته طرق المخرجه ^ب وحيى ^ج ابا ^ج
في ^ج توارثت ^ب بـ اسد او شاه ^ج به خبره ^ب في ^ج اكتسف
واعل ^ج جهبا الصافية ^ب وجدها ^ج كما يحيى ^ب عصضا ^ج والاراد
التصویر ^ج الكواكب ^ب ان انا صاحب ^ج هو اراس ^ب خدمت ^ج
اصاح ^ج روانه ^ب البا العفة ^ج انيق ^ب قيد ^ج ابي

للمجموع

المنبر

منبر

بـمـلـوتـاـتـ أـصـيبـ كـاـنـ لـتـسـعـ بـعـ الـتـسـعـ مـنـ كـلـكـافـ
فـوـ قـرـبـ إـلـيـ الـجـرـبـ وـ جـوـرـ وـ لـاـصـفـ لـاـطـبـهـ وـ اـتـاـ
فـيـ كـاـلـمـارـ الـلـوـدـيـ بـهـ أـسـقـفـانـ الـوـصـفـ كـاـنـذـانـ تـكـ
فـيـ سـقـفـ بـخـوـابـ بـيـكـ هـمـاـ دـقـقـ مـقـدـ مـنـ كـلـكـافـ
وـ فـيـ لـوـسـوـهـ قـاـلـ لـأـخـشـرـيـ اـيـ نـقـفـ اـسـوـهـ
اـيـ اـخـفـرـنـظـرـ اـلـشـيـ اـخـفـرـ وـ لـاـكـاتـ بـهـ مـامـ وـ مـعـلـ
فـيـ سـيـرـ بـعـدـ اـخـلـاـقـ رـاـدـيـتـ فـوـ جـبـاـبـ الـكـاتـيـةـ
لـفـرـ الـلـكـمـوـدـ اـلـكـنـفـ بـيـنـ لـوـفـ عـلـيـ الـجـهـ
لـهـ كـلـ مـعـلـ نـوـسـ فـيـ سـقـفـانـ الـادـوـاتـ كـلـ اـنـ الـعـوـةـ
الـطـبـيـ ذـرـقـ فـيـ قـلـىـ زـبـرـ

كـاـنـ بـعـيـنـ فـيـ قـرـبـ بـعـثـدـ .ـ سـنـ اـسـاحـ سـيـنـ بـعـيـنـ
اـنـ قـلـىـ خـبـيـهـ جـرـبـ يـهـ بـيـنـ الخـصـخـ بـاـشـيـهـ فـيـ قـلـىـ
وـ كـاـنـ بـعـلـفـ لـاـنـ بـلـوـدـ الـعـاـرـهـ جـيـكـوـنـ فـرـقـهـ عـلـيـ
الـجـيـرـ يـهـ كـلـقـلـ فـوـ كـلـخـاـنـ عـيـكـ اـنـ بـعـ خـيـ
مـسـتـقـلـ مـاـيـهـ يـدـيـهـ وـ اـنـلـ الـتـورـةـ وـ الـكـبـيلـ
وـ اـنـ الـفـوقـانـ بـتـ دـخـلـانـ الـمـارـ بـالـغـوـنـ الـكـبـيـلـ
الـكـوـكـيـهـ قـاـلـ الـبـيـهـ مـيـنـ بـلـدـ وـ قـلـيـهـ الصـفـ عـلـيـ قـلـىـ
عـلـيـ بـيـلـ الـجـرـبـ يـهـ كـاسـبـنـ وـ اـمـالـقـيـ الـدـالـ عـلـيـ
الـمـواـبـتـ فـنـوـ قـلـمـهـ خـلـيـنـ يـقـيـتـ لـاـسـقـيـ بـغـزـوـهـ

خـوـيـ

خـوـيـ سـنـنـ

خـوـيـ مـلـفـ

خـوـيـ مـلـفـ

26

وَلِكُوكْ صَلَقْمَ الْجَرْبَدْ بَاهَانْ يَرْتَسِعْ مِنْ كَفْرْ صَفَدْ أَغْزَى
 سَلْكَ فِي كَوْكَ سَفَنْتَ بِسَاعَتْ فِي كَالْحَافِدْ بَاهَادْ وَانْ
 نَجَعْ مِنْ فَضَّهْ حَاطِبْهَا اَنْ اَبْلَغَهْ اَلْكَوْكَ قَاتِبَتْ فِيهِ
 وَكَسْ كَلْ تَرْتِيلْ لَهَارَهْ دَوْلَتْ مِنْزَلْ خَارَةَ الْأَذَاتْ
 مَسَهْ وَلَهَابْ قَوْلَهْ حَاجَمْ اَتَمْ جَوَاهِهْ عَمَدَونْ اَصْكَمْ
 شَاهَادَهْ اَنْ عَدَكْ حَورَتْ بَلَوَلْ بَاهَمْ وَلَيْتَهْ اَبَرَهْ
 اَوْ اَلْخَامَنْتَهْ بَسِنْ طَوَبَرَهْ اَنْزَهْ بَاهَكْ بَاهَهْ
 كَافِي اَكْتَتْ اَقَمْ اَلْطَبِيَّنْ عَدَلَطَنْ مَسَهْ وَانْ بَدَانْ
 عَلَى اَغْفَارَهْ عَلَى سَلْلَهْ سَلْلَهْ اَنْسَلْ اَوْ عَاهَدَهْ اَفَهْ حَصَمْ اَتَهْ
 حَمَارَهْ بَوَانَهْتَهْ هَاهَهْ دَاهَهْ بَاهَيْهْ دَاهَهْ اَعْتَدْ اَهَ
 ذَكْ لَاصَنْ بَنَسْ قَنْ قَانْ عَلَمَلْ عَلَمَلْ بَاهَشَهْ وَانْ جَدْ
 اَفَمْ اَلْجَرْبَدْ بَهَيْهْ طَبَتْهْ لَاهَانْ بَاهَهْ كَافِي اَهَادَهْ
 بَيكْ بَاهَلَهْ قَهَدَهْ بَاهَهْ بَهَقَنْ اَجَنْهْ كَفَدَهْ اَلْهَبَتْ
 قَاهَنْ قَهَتْ كَهْ اَعْنَجْ جَهَتْ قَاهَنْ فَهَاهْ بَاهَهْ اَلَاهَهْ
 فَاهَهْ مَهَا مَعَنْ اَلَهَهْ بَاهَلْ عَلَيْهِ اَنْجَرْبَدْ قَهَتْ سَهَهْ
 كَلَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ اَهَاهْ
 اَكْهَاهْ كَلَاهْ بَهَرِيَّهْ اَفَادَهْ خَاهِيَّهْ اَلْهَاهِيَّهْ عَلَى سَهَهْ بَهَهْ
 سَهَكَتْ اَهَاهَهْ بَاهَهْتَهْ فِي بَاهَهْ اَهَاهْ بَاهَهْ
 اَهَاهْ بَاهَهْ مَاهَهْ اَهَاهْ بَاهَهْ بَاهَهْ بَاهَهْ اَهَاهْ بَاهَهْ

وَالْمَسْنَعْ مَهْ وَسَارَهْ اَلَهَهْتَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ
 الْاَلَهْ اَلَهْ
 اَنْ صَاحِبْ اَلَهَهْ قَاهَنْ قَاهَنْ فِي كَلَهْتَهْ اَلَهَهْتَهْ اَلَهْ اَلَهْ
 اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ اَلَهْ
 بَنْجُوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ
 اوْ شَهَهْ عَلَيْهِ اَنْ بَنْجَهْ اَنْجَلَهْ عَلَيْهِ اَنْجَلَهْ اَنْجَلَهْ
 وَلَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ
 فَيْ طَبَهْ اَسَيَهْ وَلَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ
 بَيْنْ اَلَهَهْ طَبَهْ وَلَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ لَهَوكْ
 اَلَهَهْ طَبَهْ اَلَهَهْ طَبَهْ اَلَهَهْ طَبَهْ اَلَهَهْ طَبَهْ اَلَهَهْ طَبَهْ
 بَيْنْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ
 قَاهَنْ بَاهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ اَلَهَهْ

شات اولک سعی تعدد
لک سبی کلام واحد کیت نقطت بالعوب **فیصل**
انی اتفقی اختاب التوجیب بالخطاب فان كان
واحد افتبا ه و ان تعدد دفع التوجیب بحسب دفعه
وکل واحد متوجه شخص و کل التوجیب کل من افراد
بعضه ای خوب عین حاله واحدة على انتها
لک لک من میزیم میاید لی این طب دلائل و منتهی
ان یکون جو شال و شیخ او مخطوف بعضه على بعض
و یزد الفا خوده خر رامخا ته فی پایه الاشتر قائل
الرضی ای طب اشتر فی کلام واحد لک بیعنی
کلم الخطاب بخوبی این فصلها وعظیم احمد ما
عی آنکه نخوات ذات فعلت معین خطاب المخطوف
لایکون الابعد لا ضرب عن خطاب المخطوف عليه
انتهی و قد تبع کلام و مخدنا ذکر مقدیما تقویو
الاول ان یکون ذکر فی جملة واحدة خوبی باگی
غیر مرطبوں کیا اضریب یاریا اقتضیل باغر و میتوبر
لکن فخر بر کلام یعنی بزرگه تقدیم این وہ شات
فی صحت ایک ای
اک اخرا و بقصد صحیح بدون شرط اما الاول فظا هر کل

نقول با اینی یکر شات اولک سعی تعدد
ستا مطهین و در حضن عن مکار و علاج اسرار
البترة فی دلکه کما و اذ فلان بک عکا کنه جیک عکل
عالی ای
فیس معین طبلین بغير عیق و لا عطف هم بران
التعیید لشروعه با این میس من یخوت دندک پرسته
شرف ای
نیت سی و پیشک و ای
تصویر بده ای
کثیف فی تفسیره کلام ای ای ای ای ای ای ای ای ای
منسوب با ای
از ای
ترکوا رسول سو فردا ای ای ای ای ای ای ای ای ای
تغیره ای
انی ای
انی ای
و یخیل میشیل ای ای ای ای ای ای ای ای ای
اک توکو و ارسون بجهه بجهه کم تله کان بدانیت بخوار
دل غیر میصح لکن ما قدره و می ای ای ای ای ای ای
فتحه ای ای

این ماده به من از

لطف خدا ناسخ حق الخطب بر شدک داشت خود کجا
قی اینها کارون و عیب متعبد و حق الخطب پیش
در سوی من اند و الخطب شکان از رسالت الله فریاد نهاد
خطا دادی که کوین و لاریس احمدی تحقیقات است از قبده
و املاک تقریباً را خوش بخواهی خوب خواهی خواهی نکوی
خاطبها و خوبی ضمیر من تصلیت منعی یعنی عذتی و کسر
او احمد همان عصی از خود خواست و اینکه این من و همان
املاک امر عزیزی فی قبول اینهاست ^۱ بعد واقعیت کم جزوی
بیرون این در حمل اول این اند خطا با کجا عهم مُحققت اند
و احمد هم و حصل ای امور بارا زنگنه ای اند ^۲ هر سر

رسول امری بدهی ایک شیخ نامه شریج و پیر چک
پیر طلب پیره ایغی صاحب این قول ای ایسلی رسالت
نخود علی ما پیش از البعد و رسول پیش رسالت و رسول
ائمه چنان اقوال و امثال الحکم فی المیثات ^۳ ایک
آخوندکون ایغی و ایغی ایک طلب ایغی صجه
و پیشه و بایک ایسلی المیثات و قبده بایک ایک
مسیح فی شیخ ایسپیں ایک قول ایغی خدیج خوارز
نکارا می اشاره می الکاف و ایغی ایغی و کویه
کیمی ایغیون بایغام فی خبر ایشانه و آیه ایسپیوه
هایی کیمی و تکل ایشانه ایغی و ایغام
کا ایشانه فی ایشانه قبیل ایغی جانه ایل ایغی و قلکل ^۴ ایشان
فی شیخ مقدمت فی ایغی و ایغی ایغی ایغی
و ایشانه خطا بک زنید ایغی و ایشانه ایغی خی عرا
و تغیر خطا بک زنید ایغی خلی خان خطا بک عرا
و آیه کیمی ایغی و ایغی ایغی ایغی ایغی خی عرا
و ایشانه کله و میل علیه ایشانه ایشانه ایغی بطرد ایغی
الضیا بر لام ختم ایکیان کیما کایکیان کای ختم ایغی
کای ختم ایغی ایغی ایغی ایغی ایغی ایغی ایغی
تو کلک جان زید و زید و موجهه فی تو کلک جان زید و موجهه

و بوجه ذکر الراجح علی جواز بیان نزد وغیره حمل
آنها باع طبع کنایت شیخ السیل احمدی اذ انتقد
پذیرفته بعلی ام عذر برای حل بعض مشکلات عنده قول
القاضی فی سورة الفتح آیه سی و سی کتابت پدر علی ایش
وبشرار و میرزا علی ایش و العصیت شومنا باشد که
الخطاب البی واقعه ایام علی این خطاب به منزل مترکه
خطاب ایش قحطی ایان اگر ایان سه هزار ضرور و حق
شیخ الفتح قدر ایش و مایک بنا علی علیه مفدوتی
قرایت، الخطاب من تطهیب المطلب علی ایش ایز ایش
عنهم بیرون مونو علی طب و بخوبیه ایش
بر سوایست سعدیه سلم و تطهیب لایش ایش
فی تمام ایش ایش عطف او تشبیه او مع و دلیل ایش
الخطاب من ایش ایش ایش ایش و مونکه ایش ایش ایش
ما تقویه هیک ایش ایش ایش ایش ایش ایش
ایشی و لایش ایشی علی ایش ایش دفعه ایش ایش
مشکله ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
الخطاب رسول ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
الطبی و پاکیل و جهیں احمد ایش ایش ایش ایش ایش
ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش

تو سوانح است و علیه الواحدی قال وجز قرأ آیات
فتحه ایم باعک تو سوانح ایش ایش
اسهم بتعجب کوون تجیید ایش ایش ایش ایش
حضر و کاف ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
و آیات ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
کوون ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
و جد ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
بین کاف ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
ذکر و آیات ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
شیخ ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
چادر فی خطاب بایک کوون ایش ایش ایش ایش
ذکر ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
فی الطول فی ایش ایش ایش ایش ایش ایش
یوم الدین ایش ایش ایش ایش ایش ایش
کاف ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
و قید ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
او بمح و عطف وقد صبح بسطه ایش ایش و جو غیر
وارد ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
فی ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش

و في المائة فرقى ثنتي و تسع كافية مصل في شرح المفصل في
 دلائل كتاب بحسب الأصل فيما املاه حمد الدين حمد الدين
 المكتاب في إيمانهم أو لم يدان بهم بالكفر أو كفالة في دلائل
 على اختلاف بين أصل العبرية و على كلها دلائل و دلائل
 لا ينفع لامرها على لغتها زيزدها الافراز و يذكر دلائل كتاب
 خبربر دلائل زيزدها **صل بمن دلائل من اربع**
 اعلم من اربع مفتشي المفتشي برائقين بالشمع و معه
 ادواته اتنين مفتشي اضيق توخان تعاون و غيرها
 على طريق القبس و يهودي في موالعه مفتشي المفتشيه
 كوران عن قسم مجلس في نزق ناس فوق طلاقه شوش
 بجلد و مسنان بيتك ملائقي في موقعه على بدلاه عنه
 متزلج بدون ثبيه ولا استئناره و مهنة الاستئنار
 المفتشي و ما يهذا بهيد سواه كار طلاقه على كوران
 و قبل قد وصف طلاقه بليل نجدة بينه وبينه درج
 او بدوره كاف في قوله اعتبروا باصم و حجر الطلاق شمع
 قال لا زبه بذاك اسلام متولون برباب نجدة بينهم هرمس
 فرجع محبهون القائل اسا ساوغا عدا ما و ليس بذل
 مزاجي زاد طلاقه بليل في محققاها ولا تشيبة
 لا صرحوا بهم ان تشيبة مجلسه و دلائله دلائل

اهل عالم زاد و محبهون قيل اسلاب لالا اسلاب
 الاعمال خاتمة اصحاب سبل قائم عباره السيف فلبي
 في بيت ابي شعيب على اناك لتشيبة بشاشة بحاجة بثنا
 في وصف و ليس يعني في عباره السيف على اناك
 خاتمه السيف و لكن على اناك ترجمة بحاجة بثنا
 در عقارب الا زرني اند معهم ان تقول عداد قلائق قلائق
 كسرها ذهنها و لاصح انتقال عباره السيف افهم
 اهان بفتح الياء بآخذ و شهي و هوز و ضم بذالهم فرقة
 انتقد عبارة على باختصاره اهان بذالهم اذ انتقد
 عباره خرجت به اليه مني حادث و هو ان تزعم
 الا عقارب قلائق في اهان مسودة شاهير و ملعن صاحب
 السيف كما ثابرس سيف انتي طليس بذالهم فضل
 التشيبة الذي ذكر بعد ما يكتب دخل اداة التشيبة
 كما ادا الشيخ و قديقوه في الصدقة والصفات التي
 تجيء بذالهم فضل ما يكتب تقدير اداة التشيبة فذوق
 جن اهان بذالهم اسلام الاستئناره تبادرة قرب كوكبة
 اسد دم الاسد الهرمز خطا به موت فرسين لبون شعر
 فراسه سبل ضم اليه التصريح ، دادا تشيبة لادا تشيبة
 على اند و و اند و اند و دلاله الوصف على اند قوقة

كلام في شرح المحتاج قال ابن الصنود في تشريح دلوك الاصبع
 بآلة دالة ملائخة خالدة غير المقام صاحب دخلها وما بها
 فلات تشيبة يحيى بن عبد الله الملا والإمام العسقلاني
 ما صدر به يحيى تشيبة بينهم كاسيا على دلوك العصبة
 بـ الملاعنة وليس الشريح إبا عبد الله بن الأفريقي حلم
 على كلامه على صاحبـ الخاتمة من المتفقين والمتفرد
 ونقله ابن عصفر وابن الطراوة كلام في شرح التشبيه
 إن ظاهر كلامـ تأكيداً لآراء الملا والإمام العسقلاني
 أهانـ يكونـ واحدـ بماـ قاتـلـهـ تمامـ الآثارـ أوـ شهـةـ ٤ـ
 أورـ تشـيـهـ تـأـكـيدـ تـقـيـيـةـ مـخـاـبـ مـاـ كانـ يـخـرـ
 مـاءـتـ وـ اـشـيـاـ تـحـقـولـ عـدـ الـكـلـ وـ عـوـانـ كـانـ
 عـقـوبـ بـكـ وـ كـانـ بـنـ زـيـرـ بـهـرـ قـالـ عـلـيـهـ
 لـ الـعـقـوبـةـ وـ الـتـشـيـهـ بـنـ زـيـرـ بـهـرـ قـالـ كـانـ
 عـقـوبـ بـكـ كـانـ عـاقـبـاـ لـ الـعـزـواـلـ وـ لـ وـقـتـ كـانـ زـيـرـ
 زـيـدـ اـشـيـهـ لـ زـيـرـ بـنـ زـيـرـ قـالـ اـنـ الطـراـوـهـ
 وـ قـدـ رـظـطـ فـيـ زـيـدـ الـجـلـهـ مـاـ الـشـعـادـ مـنـ الـمـتـقـيـيـخـ قـولـهـ
 تـيـابـ كـيـمـ بـهـيـصـوـجـ سـاـنـهـاـ اـذـ اـشـرـتـ كـانـ اـشـيـهـ بـهـاـ
 قـيـدـهـ وـ هـيـرـيـ اـنـ دـهـدـهـ اـلـاـتـرـيـ اـذـ اـشـيـهـ بـهـوـلـهـ
 وـ نـقـيـ اـبـاـتـ كـانـ قـالـ لـ اـذـيـيـ تـخـومـ مـاـ تـاـنـمـ اـبـاـتـ

إنـ عـلـيـهـ وـ قـدـ جـيـبـ عـنـ اـتـيـيـ وـ اـنـهـ قـوـانـ بـنـ اـطـرـاـوـهـ
 ماـ فـصـلـ اـتـرـاـمـ جـمـلـهـ فـيـهـ اـتـشـيـهـ لـ اـلـاـتـرـيـ وـ اـذـ اـلـمـكـيـ
 فـيـ شـيـءـ بـرـ اـطـرـاـوـهـ بـرـ وـ اـتـشـيـهـ اـلـشـيـهـ كـاـعـدـتـ فـوـ
 حـيـثـيـتـ بـيـهـ بـرـ اـطـرـاـوـهـ بـرـ وـ اـتـشـيـهـ اـلـشـيـهـ كـاـعـدـتـ فـوـ
 كـاـعـدـتـ فـيـ اـلـشـيـهـ بـرـ اـلـكـلـ وـ قـوـتـ اـلـاـنـ اـلـضـرـبـ بـخـيـهـ
 بـهـوـيـهـ بـهـمـ
 فـيـ عـلـيـهـ اـرـجـعـتـ مـنـهـ اـلـاـتـرـاـوـهـ وـ بـهـاـيـلـ مـاـ فـيـ قـوـلـ
 اـلـاـتـرـاـوـهـ فـيـ شـيـءـ اـلـشـيـهـ بـرـ قـوـلـ عـيـقـيـهـ بـهـ مـاـ دـارـتـ اـنـ
 كـوـزـيـدـ بـهـ
 اـبـاـتـ وـ حـوـفـ اـلـشـيـهـ بـهـ
 فـيـ بـرـ اـسـلـيـهـ بـهـ
 بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ
 بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ
 بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ
 بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ
 بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ بـهـ

والبنين الجلبريز فوام عتاب خلايل السيف وانبه
 الا صدأ وقوله واعتبوا بالسمى وذكرا ان كلور على سمعه
 لا يسمع شيئاً ما ويكبرون من متصوب المخلوقات اخافل
 ويدلهة ليس به ايسن نوابها فغيرها ايجس
 على معنى ابوذو وبيب خان ايسن في قبربر موتة نابه
 ايسك اسد الاصبور تصح ايسنها اليجا فرار اي
 ان كان يسد ايس اخافل ايس الا هو اشتني ويدل على
 كتاب سيبوره وشجرة سيرافي ان الاشتنة
 المقطوع الذي يصح في ساعت الاشتني على الاشتني
 كثي ما فيه احد الا حار انصب ايجي ايزون على الاشتنة
 وفع برونيم على جاوجير عن سيبوره احد اهم ائمه
 اردت ماني الا الاشتنة وهو في ما يعقل وغيره لذاته
 احد توكيلاه ايشل ايسن هما اداي والا خارج محل
 الماشتنة جنس ما يذكر كان ايكارس مسي ذكره من
 مثل ايسن اسد الاصبور و اشتبا به وذكرا ان اخطاط
 الحفظ وعيزهم و عبد احمد تخلص لهم ادل حمار منه
 وقال ايجيس ان ابغ فيهم حقهم حدقه وآخرين ايجيس
 ويعي جعل العزب تحبهم كما قرول العرب كما ذكر
 القتل وعتاب سيف اشتني فقد علت في تجربتها

احد ايجي راد بجا دار ايجيس احد ايجي اهتمي ، و ايجي جوان
 بجهن من الاشتنة وان التصريح على شئي من الاشتنة ويدل على
 ما يغيرها احد ولا ضرورة وان يجيء من اس بـ المتشنج من ايجي
 يجيء على عاست على سيل الجليل ولا دعا و غيره في قائم
 ان كان اليجور ايجي ايسن اياتها يسبها هو قاتا آهاد واحد
 كاتس اليس في المفتح و قال اشتريب في شرط شفاعة
 دخل الاشتني في الاشتني منه ، يجيء بنادق على
 الشفاعة ودخل اشتنه يعني على التطبيق بالحال كما صح به
 في يكتويه ايجي ايشل يجيء ايسن ان لو كان بدا
 ايسن اشتني وفي نظرها وجده بفتحه وعني بانها
 بدل فتح حضف المشرقي في مواضع منها اذرقان
 في ايجيس راد بجا يوم الاشتنة مال و زون اقرة هو
 من ايسن بخته بينهم ضرب وجمع وما ثوابه لا ياسيف
 وبيانه ان يقال سهل زونه مال و بنون فتحه على
 وبنون سوده قلبهم تزيد في انان و الابنون عشته
 واثبات سوده قلبهم بخلاف عن ذلك و قال
 في موسم آخر اندى على شئي ثبات التي فتحي ايسن به
 ايسن قلايجي ايجي ايزلا ايسن باقليها الايجي
 ايسنها اليجا فغير دون غيرها وهي بحسب ايجيس قلها

فَدَلَّ عَلَى إِنْدَادِ الْأَنْسِ بِهَا وَفَرِبَ بِالْمُوقَتِ إِذْ أَنْتَ
 لِيَحَا فِي رَبِّ الْأَنْسِ وَوَجَدَ الدَّالَّةَ عَلَى إِنْتَابِ الْقَنِ
 إِنْتَابَ الْعَجَبِ مِنْ زَارِ الْكَسْرَانَ الْحَمْدَ قَدِيلَ عَلَى
 حَمْوَاجَادِ زَيْدِ وَكَرْمَ فِي الْعَجَبِ وَشَرَّافَةِ زَانَابِ وَلَا
 ذَكْرُهُ الْعَاجَةُ فِي بَابِ الْكَسْرَانَ وَالْكَسْرَانُ حَمْدَ جَانِي
 تَحْمِي الْكَسْرَانُ الْمُسْطَفِعُ لِذَرِسِ الْمُسْتَوِعِ عَنْ الْكَسْرَانِ ضَغْدَلَ
 وَضَخَ الْكَسْرَانِ شَيَّاتِ الْمَنِيِّ وَظَاهِرُهُ الْمَجْوَرُ فِي غَزْدَامَ
 وَانِزَلَ الْمُتَّصَوِّرُ الْمُشَبِّهُ وَغَرِيرُهُ حَمَاضُلُضُرُ الْأَنْسِ
 وَقَدْ طَلَعَ الْمَصْبَاحُ فَأَطْلَقَ الْمَصْبَاحَ وَاعْمَلَ سَوْقَ
 الْمَابِدَةَ فِي نَفْرِيَةِ الْكَاسِرِ شَوَّيْرَةِ عَنْدَ أَطْلَانَ
 قَلَّتِ الْمُشَوَّرَةِ تَحْصِلُتِ الْأَنْسِ كَلِيفَ كَاتَاتِ
 فِي الْإِسَادَةِ قَلَّتِ وَضَعَتِ الْمُشَوَّرَةِ مَوْضِعَ الْعَوْنَى
 عَلَى طَرِيقَةِ قَوْلَجَيَّةِ جِينِ ضَربِ دَحْجَى وَمَذَنِ فَشَرِمَ
 بِعِذَابِ الْيَمِّ اسْتَهَيَ فَرَادَانِ لَقَيْرَةِ زَرِبابِ الْكَارَوَانَ
 فِي الْكَلَامِ تَوْبِيَّا مَقْدِرَانِ وَبَلَاقِفَعِ جِينِ عَلِيَّةِ كَائِنِيَّةِ
 وَالْمَرْسَحِ وَدِيلَ بِإِسْطَنَةِ عَلَى الْمُنْجَلِيَّةِ مَثْعَةِ كَافِرِ
 وَالْمَدِيدِ كَيْرَازِ وَالْمُقْبِرَانِ قَقْمَنِ سَمِّ وَوَعِيمَ الْمَوْجَيَّةِ
 فَعَقَوْبَمُ الْمُشَوَّرَةِ وَقَدْ صَحَّ يَهُنِي سَوْرَيْمِ وَبَلَادِيَّ
 كَانِيَّ كَلِيلِي فِي حَلْلِ وَفَصْلِ فِي آخِرِ وَقَالَ فِي نَفْرِيَةِ الْكَانِيَّ

وَبَهَا يَهَاتِ صَالَاتِ خَبْرَتِ دَبَكَ فَوْلَهَا كَانِيَّ قَبْلَ فَلَمَّا
 انْرَكَعَ طَرِيقَةِ قَوْلَهَا عَبَّرَهَا الصَّبِيلُ وَقَدْ شَجَّا بِهَا
 الْأَنْسِلُ كَوْكَ اسْتَهَيَ دَاهَنَ الْمُلْفَوَانَ وَقَدْ لَفَتَهُ بِهِمْ بَرَّ
 دَحْجَى فَرَبِّيِّ عَلَبَهُ خَرَبَهَا وَفَسَدَ ضَربُهُ الْمُتَكَبِّلُ الَّذِي
 بِهَا غَلَظَ الْمُتَهَدَّدُ وَمَرِيَّا بَلَانَ رَعَيَّا بَلَكَ الْأَنْسِي
 وَلَلَّادَانَ بِهِنَّ الْمُسْتَوِعِ تَكَبَّسَهُ فِي طَاهِ الْمُتَكَبِّلِ وَقَدْ صَعَّ
 بِهِنَّ دَارِسَهُ الْأَنْسِي بِعَنْدَهُ الْمَاصِيَّ فِي بَابِ مَاهِيَّيِّ
 مَجْمِيِّ الْمُتَكَبِّلِ وَالْمَزَّدِ فَهَلَّ دَهَنَ وَمَنْ يَلَابَ إِنَّمَّا يَهُونَهُ
 جَهَادَهُ وَاعْتِيَّهُ جَهَادَهُ وَجَهَادَهُ الْمُغْرِبَ فَرَبَّا يَمِّ الْمُؤْمَةَ
 الْمُبَيِّنَ اسْتَهَيَ وَقَدْ بَسَّهُ بِهِ دَهَنَ كَافِي بِهِمْ الْمُعْنَى
 وَوَبَنَوْنَ اتَّهَى وَقَدْ كَبَيَّهُ كَانَ دَاهَنَ حَفَّرَهُ دَاهَمَ
 قَوْلَهَا لَرَدَ وَقَدْ بَرِّيَّهُ دَاهَنَهُ وَلَا يَكِنَّهُ الْمُتَكَبِّلُ وَأَشَاهَ
 كَهْرَبَرَانِ كَهْيَيِّ وَقَدْ كَاهَهُ الْمُرْفَقُ فِي شَحْنِ الْمَسَيَّهَ وَزَرَّ
 لَمْ يَبْسَهُ كَاهَهُ الْمُقْمُ خَبَطَ حَطَّاعَشَهُ، كَاهَهُ الْمُكَبَّلُ
 عَلَى عَنْقِ الْأَكْشَرِيَّنَ عَلَى طَرِيقَةِ قَلْمَنَهُ جَهَادَهُ بِهِمْ اِي
 فِي الْمُتَكَبِّلِ دَاهَنَ اِتَّاهَى اِسْتَهَيَّهُ وَمَانَيَّ دَاهَنَ تَشَبِّهَ
 اسْتَهَيَ وَكَوْنَ خَطَاطَهُ عَنْ تَرَقَهُ الْقَانِقَيَّ فِي سَوَّهُ الْمُهَرَّةِ
 فَشَرِمَ بِهِمْ بَهَبَهُ الْمُلْكِ الْمُتَكَبِّلِ وَمَانَيَّ بَهِمْ بَرَّ
 دَحْجَى بِهِنَّ دَهَنَ يَهِيَّ دَهَنَ اِسْتَهَيَّهُ تَشَبِّهَتِهِ الْمَادَارِ

و مکون حیفی کامرو ز اباب المکنی هنگاه نهی
 بگویی میگزیند این مکون میگذشت میگزیند
 ایجیب میگزیند این مکون میگذشت میگزیند
 بگزیند ای جانم الای المکنی بگزیند ای جانم
 بگزیند ای جانم الای المکنی بگزیند ای جانم

کان زید احکم این تقدیره دیگر این اخاذه نهی و
 اخوک زید این تقدیره دیگر این اخاذه نهی افرق
 بینها کثیر من مذاق و غم اطرافه این اخیزه و اخیل
 ای ای از وجد بدایی صحن الواوض غبته فی علی حیث
 غور ای ای علی ای ای علی ای علی علیه دلک فی کلام علی
 المکنی ای مروان می ملسا بعین علیه بوله ای ای بعد
 غور ای ای علیک ای ای علیک ای ای علیک ای ای علیک
 و لکن ذکری رحک بیفی علک و دلجهت علک و علک
 علک فی علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک
 علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک علک

صوات ایام بات و ایام کل ایام بات خانه خدیجان طلاقی
 و بکلین کان زید اخاک خلاف مون و مکان خوک زید
 کان عجی کان حضیت هستی برس عجی کان مهدی حضیت
 خاوز افبیت از خ فراخ خه حاصله خاوز افبیت زید
 خاوز زیده حاصله خدا لذه بیت فی نهایه اخلاف
 از زادن کان دلک فیفا او رده کان اس عجی خیزان
 و العوب اذ احکات زید زیر فدا ول مل شبه پشکا
 وا زادن کان زیر زید خدا و قل کلک شبه پشکا خدا
 قلت الحاسن الحنی خانه عجی اقصد بکون مون و کان
 لخنه ای خبر و قول کان حضیت من بدرت جعل عجی
 الواحد ذا اصفیون بکنار شخصیون فی خاله و ایاده
 الیارات صوانه اخسرن خداون الذی جعل عجی ایمه
 و الاصون لاخیر خا بهما قدرت فیو عجی ایمه خودزا
 و دلک کان زید اخاک و کان خوک زید افرق
 زینها استی اقلاں بخواشان ذکر ای سیو بیلکه
 مر اخخاه فی بخت ایست ای نقطه خدا احکات
 بیان کار و خیر احکات ای ایک علی عجی سیم که زید
 ایست ای عین ای خیر ای کار و دون ای خیوم خوند کام
 و خاوز ایکن فیهان بیث فیه ای مرضیم عجی ایکن

دانلاب

دانلاب ای خیلان ایکن و دان ای ایک سیاده خیلی خیلی
 ایم و دیگر فیه ایکن ایکن و دلک ای شیب کیو بیو بیز
 ای خیلی خیلی او تسویع کوت بک سیفت و قدر عرفت
 دان ای ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 جمل دان کان بچو ایکن ایکن و خیل دان ایکن ایکن خیل
 متفصی ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 فی خیل ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 بیان دلکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 و دلکن خیل خیل دان ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 دان ای ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 فر دلک ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 بیان ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 عیک خیل ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 دیگر دلکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 سیست خیل ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 بیعنی دلکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن
 ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن ایکن

دایک ای اس ایدا مدن
نده در کرسد دهیا در پر ای ایدا
در پر ای ایدا دهیا در

دایک شجاع قد عدا سفله ایهاری متفک
لشی و ره داشت کار زیب آیه اخبار فی ایهاری
العریة و قیل من قل استحاق بکل بیوی ای
عاز و دل بکل شجاع ایهاری فی قل استحاق بکل بیوی ای
و ایهاری بکل بزیونه ایهاری فی و بیت لایهاری
خیل ایل ایل خیل فی قل استحاق و باید خدا حدم
و ایهاری قان قفت بیعنی بین ایل خیل
لکل فی لایل خیل فی قل استحاق جمل ایل و بول ایل لایل خیل
ایل استحاق ایل خیل فی قل استحاق جم بین ایل خیل
و جمه ایل خیل و خود قل استحاق بیل ایل و ایهاری
قل استحاق ایل خیل شک ایل استحاق ایل خیل که بیل
لر و جم بعد ایل استحاق بین و بین ایل سمع فی ایل
فیل زم استحد فی بین جمی و بیل ایل و کل ایل زم
و بیل خیل دل ایل زمیل و بیل خیل فی من ایل خیل
و ایل استحاق فی بیل ایل ایل ایل ایل و فیل ایل خیل
لر و سیل علیه ایل سیل ایل ایل و ایل ایل ایل
ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
کو علیه ایل
لما بیل زمی ایل ایل و ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

نیز هم نایسته ایل و تخطیت فی بکلها و قواری ایل
سواد غیری مل عرفه ایل ایل میں دلک بیل ایل
و ایل دلک دلک ایل ایل تقدیم و بخیر سوا دلک ایل
بیل ایل
قریت و دلک ایل ایل دلک مایوسی بیل ایل ایل ایل
دلک فی کلام کلک ایل ایل ایل ایل ایل
دایل خیل دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک دلک
فیل ایل
و دلک بیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
دلت ایل ایل عل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
مکی ایل
نور برداشتر ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
دله ایل
ان کلک ایل
اویل ایل
و دلک بیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
ام ایل
سیل ایل
سیل ایل
و ایل
وال ایل
و ایل
و ایل
الم ایل ایل

نه از بشرت ای پا بهشت بهش

درستای خد و احمد و اسلام و علیه فرج فخر
 سخن ایوت دایمیو و میرشیداها من غریب خار
 عند شیخ قول لاشیخ من کل حاشیه رفع و مذهب
 اصولاب حارش صب و دریج بخوبی مذهب
 انکوش بیان عن مصیب و خاتمه قازیان فراس
 حورث العصیت اذ احست محنة و عذک یک
 بیلچ اینها خوب فرجع ذنب فاخته ماهیه مذهب
 علی احست احطف مارانی شناقی قلبه ختنها ببا
 و مادر بردا آنکه فجه علت ایت نکشی هولیه بیچ
 بیفع کافر خلقه و استنطف لحظه کوئنهایه ای

النقام ایتما هادیله و ایهه و ایله هیل تمام عزم
 اشتر و بذا ایضا وم و بختیه میدعی بمحفل اینم

واهیم ایزاده کروای جان ایقیونا ای که توهم بولی
 ایصف ایکز و مصیه هریه بسیه، قرب و حدیث
 کامزدند میسل بذار خونی شمر ہاکل شرقی بلاه بس
 و کنویل شریف ای رضی

تو فینیتی بحر و دایمیه و مصلعلو ای ایلیا بایلاه بس
 براوی شویت عیت ایت هم لخا کنگزه و ایلان هد و بس
 و قلاره و داده و جو یعنی ایچی بی خلفه و بغلی بیوس

فاخر

خاک و غلاد من کل فصل صدیت ایش ایوه ای ایم
 و چو شیپر خوار و خان این بی تغفیر هجره
 ای بد من کل سبکت ای ای ای ای ای ای ای
 قدر عالم پیچه اسکر علیها همان خرس میها با غل
 و فی ای دست ایه عدیه صد و سدم دکل ای کنکه بش
 دل ایکم و فی ایکم ایه ایه هفیل
 فی ایکم ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل
 ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل
 ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل
 ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل ایه ایه هفیل

بایل

من کل شده ایل خانی ای ای ای ای ای ای ای
 هان ای بده ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 بیس ای کلزی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای
 و ای ای

فإن الفرق بين طرفيه وبين كل منهما
وأنا أكاد أن أصل إلى انتقامتك حتى ينضج ليمكنني الضرر
بذلك كلاماً يخالقون فيه إياها ويزدريها
وبيسون شيئاً ياخذوا منه سلسلاً وللآخر غرة
انهم يشنون من المبنية بقولها سخفاً جنباً وألا يسر
جزءاً ولا توان واغافل عن كل ما يغيره في الواقع
معرفة يعتقد البعض معرفة العالى المقدمة وانما كذلك
ويكتفى بـ «و جهات الشفاعة» التي لا يدركها بعون
الاستدلال العقلي على خلافه ابتدئي خطأه وكيف لا
من كل ضفتة يصفعها بهم كلاماً أو حملها واستدلالاً
هو العذر لاختاب على كل عقلي فزغ البراءة والبراءة
وأنه من كل ضغط يفرض على سائر عصابة العارج بالآلة
عادكم وابن سنتكم في العصر وعاصكم وعمركم واربع
وأن سبعة أيام العقوبة فلما في العذر العذر يحيى عصابة
أي شخص تخلوا عنه عدا هؤلاء الائتين ليس جمل العذر كلاماً
إن العذر عذر جنحة الألسن الذي هو نوع انتقام
واما في فحاق ناتجه فالإمام تقرير كونه كالدعى
أقول وهو يبيان صحة الاتهام ضدك واجرب

لهم انت سبع حجتان بعذتى لاسخون واحد بمدح وكم
رسوحا خان اقام مام سبب حق الاعنة اغفلوا ابر
النهاية واعتدتى للاسخون واحد بمدح وكم
وابصرت الاشر وانت ابر وذف العصروشت
الطيب كلامك اسكنه ايات اغوفه تعمدى الارض
رسين وشخولين وخذ بعذتى باق اسام وشقدى
بابا اول نوش سمع جديش وموانا هر اون خو
سمعت زيد بقولك لذا هر حاسن فرق يارم
واختلف في فتح آفاق الشاش وبالعقلاني رحبي
في ارض وابن براك ومن جبال اهادى وهم اخر
اشر بعذتى لاسخولين الا وان عمالات وكم بجهة
الذوق جسد قاهر سعف في فتن ايجروا مع
كان ويله ما يسع نعذتى لاسخون واحد قلوب سعف
اهميت واكلام وان وایس عالم امسع نعذتى لاسخون
تعمل سمع زيد بقولك ملهم كلام بعدم سمع زيد
خان وان عقد بشئي اكره كان وان عالم صفات
والذات امسع داما قلوب اسخون لاسخون
فعصت حذف المذهب تغيره ملهم سمعون داعم
واحسن انت لاسخون مغي عن انت فخر

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا وآله وآل سيدنا ولآلهم
الله عز وجل

وَلِمَا تَحْتَ الْأَرْضِ^١ سُكُونٌ لِّلْجَنَاحِيْنِ
قَعْدَةٌ لِلصَّيْعَانِ^٢ هَبَّةٌ لِلْمُلْعَنِ
عَلَى زَمَانِهَا وَأَلْجَمْهُهَا وَإِلَرَسْعُهُهَا مُلْعَنٌ
عَلَى الْحَلَاقَةِ قَدْبَلَّهَ^٣ عَلَرَنَهَ^٤ بَلْبَرِسْهُهَا حَسْتَهَا
بَلْرَسْهُهَا مُنْعَزَهَا بَلْرَسْهُهَا غَيْرَهَا بَلْرَسْهُهَا^٥
فَشَدَّهَهَا قَدْبَرَهَا كِثَرَهَا بَلْرَسْهُهَا فَلْلَيْلَهَا فَلْلَيْلَهَا
بَلْرَسْهُهَا لَنَّ اوْصَفَهَا مُحْمَّهَا بَلْرَسْهُهَا لَنَّ بَلْرَسْهُهَا
سُعُودَهَا بَلْرَسْهُهَا بَلْرَسْهُهَا وَانَّ كَانَوَهَا سَعُودَهَا
اَنَّ بَلْرَسْهُهَا فَلَوْجَاهَهَا الْمُعَجَّهَا بَلْرَسْهُهَا جَاهَهَا
الْمُنْصَبَهَا وَأَوْرَدَلْلَيْهَا اَنَّ بَلْرَسْهُهَا الْمُزَادَهَا فَلَيْلَهَا
وَلَيْلَهَا مُوْصَنَهَا صَوْصَوْتَهَا وَلَيْلَهَا بَلْرَسْهُهَا خَالِهَا
عَنْيَتَهَا وَلَيْلَهَا سَعِيَهَا ضَفَدَهَا ضَعَصَوْتَهَا
أَبْلَجَهَا وَلَيْلَهَا فَلَخَوْتَهَا دَلَالَهَا عَلَلَهَا صَوْصَوْتَهَا وَصَعْنَا
وَكَلْفَوْهَا لَنَّ وَلَيْلَهَا مُاضِيَهَا سُعَودَهَا سَعُونَ
وَلَيْلَهَا لَيْلَهَا بَلْرَسْهُهَا فَلَنَّ وَلَيْلَهَا بَلْرَسْهُهَا بَلْرَسْهُهَا
أَبْلَجَهَا حَالَهَا لِعَوْرَهَا صَفَصَهَا بَلْرَسْهُهَا وَلَيْلَهَا لَيْلَهَا
صَفَصَهَا بَلْرَسْهُهَا بَلْرَسْهُهَا بَلْرَسْهُهَا وَلَيْلَهَا بَلْرَسْهُهَا
أَسْلَهَهَا وَلَجَوْهَا لِلْمَغَّيَّبَهَا كَلَلَهَا بَلْرَسْهُهَا
وَلَعَرَهَا لَعَرَهَا بَلْرَسْهُهَا عَلَلَهَا شَرَدَهَا كَانَهَا كَانَهَا

أَنْشَرَهَا فَلَلَفَلَهَا أَمَادَهَا وَفَيْهَا نَظَرَهَا كَانَهَا كَانَهَا
سَعَتَهَا بِلَأَرْسَهَا حَلْلَهَا وَلِبَلْرَسْهُهَا وَلَقَهَا مُنْفَوَهَهَا فَلَلَفَلَهَا
لَهَا خَلَدَهَا خَلَدَهَا وَلَكَبَرَهَا قَلَسَتَهَا وَسَعَتَهَا بِلَسَهَا
بَلْرَسْهُهَا لَزَمَانَهَا لِلَّعْنَهَا إِلَرَسْهُهَا وَلَمَادَهَا كَانَهَا
لَلَّامَهَا بَلْرَسْهُهَا قَانَهَا قَهَيَّتَهَا لِلْغَيْرَسَعَوْهَهَا فَلَوَبَلْرَسْهُهَا
بَعْدَهَا نَدَلَهَا عَلَالَهَا مَاسِعَهَا فَلَنَّهَهَا سَعَتَهَا
نَدَلَهَا فَلَوَبَلْرَسْهُهَا عَلَلَهَا عَلَلَهَا مَذْفَاهَا سَعَتَهَا
قَوْلَهَا بَلْرَسْهُهَا فَلَمَونَهَا كَانَهَا أَنْشَرَهَا وَلَهَنَهَا
لَيْسَ بَالَّهَا وَلَوَلَكَهَا بَلْرَسْهُهَا كَانَهَا لِلَّسِيلَهَا وَلَكَنَهَا
بَرَأَهَا حَلَحَهَا أَكْلَهَا وَسَعَيَهَا بَلْرَسْهُهَا وَلَكَبَرَهَا
لَهَا شَغَلَهَا وَلَلَّهَهَا سَعَتَهَا فَلَعَنَهَا كَانَهَا
بَلْرَسْهُهَا مُخْبُلَهَا جَهَلَهَا لَهَلَهَا خَلَلَهَا وَلَكَبَرَهَا
أَخْوَاهَا لَلَّفَلَهَا لَلَّهَلَهَا لَلَّهَلَهَا وَلَهَنَهَا ذَلَّهَهَا

لَهَلَهَا بَلْرَسْهُهَا مَلَّهَهَا لَهَلَهَا
لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا

مَادَهَا حَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا
لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا
لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا

لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا لَهَلَهَا
الْمُهَضَرَنَهَا سَعَيَهَا بَلْرَسْهُهَا كَانَهَا
يَاعَتَهَا لَأَنْتَهَا سَعَيَهَا كَانَهَا لَأَنْتَهَا
وَلَعَرَهَا لَعَرَهَا كَانَهَا لَعَرَهَا كَانَهَا
عَلَلَهَا لَعَرَهَا كَانَهَا لَعَرَهَا كَانَهَا

دَلَلَهَا

شکر دری

لیغت الزکب از سویه های ایلات و پنیره های روحانی
و پنیره زنایه ای دل را نمود که حکای صبا
ساده بیانی دی لوحجان جست خان را فیض طلب کرد
و حذف السعی و لذای و مرضه طلب و فیض بیانه ای است
و این بعد علی نیز این سعی آنها نیز ای دل مرضه ای داشت
اگه باره رسیده ای دل صفت بعد از رکه او ومه ای
و قلصه ای دل ای دل و فیض فکر ای شنی و قلصه ای دل
و آن دعوت و بند ای دل صفت و این مطرده ای دل بعد ای دلها
نه ای دل ای دل بقیع علی ای دل ای دل عرف ای دل ای دل مرضه
النفع بیکار سمعت دنیا ای دل ای دل مرضه غیر دل ای دل
دلمسل ای دل ای دل سمعت من فیلان ناقلا ای دل ای دل زیر پیش
سی علی ای دل ای دل سع من فاقع علی ای دل ای دل و حذف
السیع و موصت ای دل ای دل علی ای دل ای دل ای دل ای دل
و حذف ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
و حذف ای دل
و حذف ای دل
و حذف ای دل
و حذف ای دل
و حذف ای دل
و حذف ای دل ای دل

نهم

نوفه الماءسته و دل دل علی ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
النفعی عجنه و ای دل دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
قوله که ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
او که ای دل
و صفا او حلاطان بکیل بده ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
علی دل دل ای دل
او سیمه و دلکایه ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
پیش ای دل
قصد ای دل
او قدر کافری ای دل
سلوک ای دل
ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
الری نیز ای دل
فرش ای دل
سعت زید ای دل
سعت زید ای دل ای دل

دی ای دل ای دل ای دل

وَمِنْهُ بِتَاجِ الْأَنْدَلُسِ كَمَا هُنَّا لِلْمُلْكِ أَنْقَالُ فِي
 الْأَنْتَكَاتِ سَعَتْ بِفَوْقِهِ كَمَا هُنَّا كَمَا هُنَّا سَعَتْ
 بِعُوْمِهِ كَمَا هُنَّا دَاهِرِهِ تَحْتَهُ كَمَا هُنَّا سَعَتْ
 بِالْمَسْعِي وَهَا كَمَا هُنَّا دَاهِرِهِ تَحْتَهُ كَمَا هُنَّا
 حَالِهِ وَلَا يَنْقُضُنَّ إِذَا زَارُوا حَالِهِ كَمَا هُنَّا سَعَتْ
 اِيْشَهُ فِي فَرْقٍ بَيْنَهُمَا فَنَّمِلَهُ عَلَى الْبَدْرِ لِلْمَسْعِي
 لِلْمَأْوَفَتِ كَمَا هُنَّا فِي الْمَأْوَفِ مَا يَشَاءُ كَمَا هُنَّا سَعَتْ
 حَالِهِ وَلَا يَكُونُ بِهِ فَرْجُجُهُ بَلْ مَرْدُ وَلَا يَخْيَلُهُ
 الْمَعْزُ الْمَقْصُودُ أَعْنَى بِهِ كَمَا هُنَّا سَعَتْ بِالْمَوْلَى لِلْمَسْعِي
 وَهُوَ سَدِ الْمَأْوَفَتِ مِنْ إِذْ سَمْفُولَانِ اِيْشَهُ
 عَلَى الْإِرَادَةِ وَهُوَ جَوْهِي سَوْلَاوَلِي الْأَنْكَارَةِ الْمَسْعِي
 قَوْلَانِي مَلِي سَمْحُوكَمَ إِذْ دَعَوْنَ غَيْرَهُ بِهِ كَمَا هُنَّا
 دَاهِرِهِ كَمَا هُنَّا لِلْأَنْوَارِ سَعَتْ بِهِ كَمَا هُنَّا
 كَيْوَنِي سَوْلَاوَلِي عَلَيْهِي سَمْحُوكَمَ لِلْمَسْعِي
 وَفِي شِرْجِي الْمَحْقُورِي سَلَانِهَا سَعَدَتْ إِلْشَغُولَانِي
 وَإِذْ كَيْلَهُ مَلَوْقَهُ بَعْدَهُ حَمْلَهُ وَفِي الْأَنْقَافِ كَمَا هُنَّا
 أَوْبَيَانِ بِتَقْدِيرِهِ لِلْأَصْدَرِ وَبِزَمِيلِهِ حَفْلَانِي
 الْمَنْصُورِ وَجَوْهِي بَعْثَهُ الْمَصْدُرِ بَعْدَهُ سَابِكِ وَكِيرِ
 شَلْهُ بَعْثَسِ وَهُوَ بِهِسِ بَعْدَهُ لَامِهِ اِنْ لَامِهِ بَلْ كَمَا هُنَّا

بِالْأَنْوَارِ

بِرْلُونِهِ بَعْدَهُ بَعْضُ الْمَعْذِلَاتِ كَمَا هُنَّا
 سَعَدَتْ بِالْأَوْلَادِمَهِ بَعْدَهُ سَعَتْ وَالْأَنْكَارِ
 اِنْ حَفِظَهُ لِلْأَنْجِيَنِ حَالِهِ الْأَنْجِيَنِي فِي قَصْرِهِ كَمَا هُنَّا
 دَاهِرِهِ سَعَدَوْنَ إِلَيْهِ وَأَكْسَى فَانِ قَلَتْ لَهُ فَرْقَنِ
 بَيْنَ سَعَتْ فَوْهَيَتِهِ سَعَتْ وَسَعَتْ بِهِ تَجْدِيَهُ سَعَتْ
 حَمْدَهُ سَعَتْ الْمَدِيَ بِهِ سَعَيْدَهُ بِهِ دَاهِرِهِ
 بِالْأَنْجِيَنِ سَعَدَتْ كَمَا هُنَّا وَفَانِ بَعْدَهُ سَعَتْ
 أَيْمَنِ سَعَتْ لِلْأَنْجِيَنِ سَعَتْ وَسَعَتْ بِهِ دَاهِرِهِ
 لَكَشْتِمِ بَدِيرَهُ كَمَا صَنَعَهُ بِهِ سَعَمِ وَأَفْلَاحَهُ سَعَمِ دَاهِرِهِ
 فَانِ بَعْدَهُ لِلْأَنْجِيَنِ بَيْانِهِ لَهُ بِرِسَمِهِ فَانِ حَدَّهُ اِذَا
 سَعَتْ دَاهِرِهِ بِهِ بَيْنَهُمَا لِلْأَنْجِيَنِ بَيْانِهِ دَاهِرِهِ
 وَكَمِمَهُ دَاهِرِهِ وَمَعَهُ دَاهِرِهِ وَأَفْلَاحَهُ دَاهِرِهِ
 وَبَيْنَ حَمْدَهُ عَلَيْهِ سَعَمِ وَأَفْلَاحَهُ الْمَسْعِي مَذَهَّهُ
 وَكَمِهِ كَمِلَهُ مَلِيَتْ لَهُمَا، فَيَدِ رَبِيعِهِ فَانِ سَعَتْ
 بِأَفْلَاحِهِ وَفِي الْأَنْلِي سَعَمِ بِالْعَيْدِي بِجَرِيَانِهِ
 كَمِلَهُ بَلْ رَبِيعَهُ لِلْأَنْجِيَنِ اِجْنَادُهُ الْمَنْقَنِي لِلْمَنْقَنِي
 كَمِلَهُ سَابِيَهُ بِهِ بَلْ جَرِيَانِهِ عَنِ الْمَنْجَنِي
 حَيْثُ جَمْعَهُ فَوْهَيَهُ سَعَتْ اِذْ خَلَطَهُ بَلْ كَمِلَهُ بَلْ
 وَهَلْ كَمِلَهُ بَعْدَهُ سَعَتْ بِهِ بَلْ كَمِلَهُ بَلْ كَمِلَهُ بَلْ

وقد ایت
وقد ایت

وقد ایت
وقد ایت

او هلا
او هلا

باقی کو سنگ ایک نکلیں قاتلو و دا عالم ریز
و اکبرم چہرے اکبر را فرمد و آن ملطف کو حکایت کنی
او شکم و ۱۵۰۴ ای میں کو سعید شش چورا
ست ایک ششی ایکتا خالی سوت ایس
پنجوں غیثا بیت بیض بانس و فرد و دی
رفو علی اکایه ایش و فیض ایس عکل ششی
علی سوت ایک ششی فیض بیخ ایارقی لاد
بیض برایا ولیس یعنی نہ افضل الذي هو علی
اللئے و ایا بیت فیض علت و وجہ فیض و دلی
کھربی فری زیان ایک بیت ایکت خلایر و آن
روایات سوت کا ایکتی و صحب ایکت
الغافلی شی ایکت او بیچ ایکت ایس
اسوت فیاض و مرغ فیض ایکایکت
مر بیچ ایس بیچوں غیثا ایکلیلیون بخت و فی
کھان ایک ایک جیلو ایکی ایک

نکلیں بیکار ایس ایک بیکار ایکی ایک بیکار
منیں ایکار ایک بیکار ایک بیکار بیکار ایک بیکار
استغفار ایکار ایک بیکار بیکار ایک بیکار ایک بیکار
اصنیع ایکار ایک بیکار بیکار ایک بیکار ایک بیکار
بکار بیکار بیکار ایک بیکار ایک بیکار

لکن می خواهد دلخواه این سیم از آن کار نداشتند و می خواستند می خواستند می خواستند
تغذیه می خواستند چنانچه این کار را بخواهند و از این می خواستند می خواستند
سیم قدرت نداشتند اما این کار می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند
دو هزار آن کار را باز کردند

کار می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند
نخواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند
دو هزار آن کار را باز کردند

دو هزار آن کار را باز کردند

دو هزار آن کار را باز کردند

کار می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند
نخواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند می خواستند
دو هزار آن کار را باز کردند

۱۷

٣٤ حن، قریب ترین و در این میان این است که بگوییم با این اتفاقات از این دیدگاه خود رفته باشند. همان‌طور که در اینجا مذکور شد، این اتفاقات از این دیدگاه خود رفته باشند. همان‌طور که در اینجا مذکور شد، این اتفاقات از این دیدگاه خود رفته باشند.

شکر نموده و چوبی پنهان از پنجه خود را با عصاره آنست که می‌تواند در این شکر
قسرت از ازدست فروخته باشد. همان‌گونه است در زیر این سخاکی را که از این قدره در این ایام
که قدری از این سخاکی است می‌توان از آنست که می‌تواند در این ایام طلبی این

لکن این مقاله کسی است مذاکره کنندگان خود را می‌دانند و می‌خواهند که آنها می‌توانند
از این اتفاق خیلی آشکارا حمل و نهاده باشند و این اتفاق را می‌دانند و می‌خواهند
که آنها می‌توانند این اتفاق را می‌دانند و می‌خواهند که آنها می‌توانند این اتفاق را
می‌دانند و می‌خواهند که آنها می‌توانند این اتفاق را می‌دانند و می‌خواهند که آنها می‌توانند این اتفاق را

آن در بیت لایک سه هزار ماده از اینها از جمله این سیلور سفید آنست که بخوبی را دوختند و آنرا
نمی خواهند بخواهند و نمی خواهند از آن را از اینجا از اینجا از اینجا از اینجا از اینجا از اینجا از اینجا

لهم اجعلني من عبادك واجعلني من محباتك واجعلني من محباتك واجعلني من محباتك

٤٢٦ هـ ابراهيم روحاني وشقيقه محمد سعيد
ترى حصاده على الفارس تلقي طلاقه بانتظاره
ويكون بذلك انتصاره على العذاب

تشریف اللہ فی عالمہ المکاری کیں مشکلہ سیدہ و مادرہ را بیطم کر دیں اور کشکلہ خداوندی کے
اعظم کار تشریف ایسا نہیں کیا۔ طبیعت دنیا کی اپنی طرف اور ایک دندران ایک دندران اسی کا
امداد کرے۔ اسی دندران کو ایک دندران کا انتقام کرنے والے کو ایک دندران کا انتقام کرنے والے کو
کوئی ایسا نہیں کیا۔

جیزه نک کارخانه ایستاده که می خواهد و آن را می بیند از سرمه برخاسته
پس از آنکه کارخانه ایستاده کارگران را در میان خود می پنداشته باشد